

Allan Tusindord

En bredrov, sort Chrysler glider ind på Olaf Ryes Gade i Odense. Bag tonede vinduer og Ray-Ban-solbriller anerkender man Allan Olsen ved rattet. Han ruller ned og konstaterer kækt: "Nordjyder kører i rigtige biler", inden han smider monstrummet ind i en bås.

Han hopper ud på asfalten iført stramtsiddende læderjakke og slangeskindsstøvler,

interview

Den nordjyske sangskriver Allan Olsen er en mand med meget på hjerte. På sit seneste album "Jøwt" vender han mentalt og sprogligt tilbage til sin hjemstavn yderst oppe under Jyllands nathue

Tag med på en rejse til Vendsyssel og langt ind i Allan Olsens skæve, skarpe og ordfyldte univers

som han har fået sendt hjem fra USA. Der er stil over ham samt en rockstjerne-em af penge og succes.

Sådan lugtede der ikke to kilometer uden for Frederikshavn på et mindre husmandssted, da Allan Olsen kom til verden i 1956. Der var intet toilet, så var man trængende, måtte man trasker ud bag ved køerne i stalden og stille sig i kø.

Gården var uden strøm, vand og varme. Der var kakelovn i stuen og brønd i gården, og Allan Olsens farfar, der døde i 1979, levede et landmandsliv, som bønder har levet i århundreder. Han pløjede til sin dødsdag med hestespand og gik i vadmelstøj hele livet.

- Jeg kommer virkelig fra bondeland. Fra en egn, hvor man har 100 forskellige

ord for lort, lige som man på Grønland har det for is. I Vendsyssel siger man jo stadigvæk om en langbenet kvinde, at hun har "et højt lortefald". Det stammer fra kreatursprog, hvor en ko med lange ben er god, siger Allan Olsen med et skævt smil.

De trange kår betød, at han og lillesøsteren delte et lille hjørne af stuen, fordi hans

bror havde fået det eneste værelse. Storebroren "Bjøn-ni" spiller en central rolle på Allan Olsens seneste udspil "Jøwt", der indledes med sangen "Hjerringvej". En fortælling, hvor Allan Olsen genoplever en køretur med sin mor lillejuleaften for to år siden. Midt i årtiets første snestorm begav de sig på vej til Hjerring Sygehus, hvor Allans to år ældre bror lå for døden.

Sangen slutter et sted vest for Sindal og ikke på sygehuset, hvilket er et bevidst valg.

- Sangen er udsprunget af nogle dybt private omstændigheder i min familie, derfor kunne jeg ikke tage lytteren med det sidste stykke af vejen. For enden af køreturen venter en familiesamtale, jeg er nødt til at holde for mig selv, siger Allan Olsen bestemt.

Hans bror var én af dem, der sprang hovedkudls om bord på galejen, da stofferne kom til Danmark i slutningen af 1960'erne.

- Der var jo ingen, der anede, hvor farligt det var dengang. Perioden 1950 til 1970 var jo den mest bekymringsfrie i den vestlige historie, hvor alt kunne lade sig gøre. Alle fik et arbejde, og man svinede og forurene i et

væk uden at ane, hvor farligt det var. Folk havde jo olie-tanke, der var læk, i deres haver, fordi de ikke anede, det trængte ned i grundvandet og en dag kom ud af vandhanen, fortæller Allan Olsen.

Han fremhæver, hvordan man på familiefotos fra den tid ofte kunne se en husmor med et barn på armen og en smøg i hånden.

- Til familiefesterne var

askebægrene små bjerge af Cecil, hvilket illustrerer den bekymringsfrie tid. For at vende tilbage til stofferne var der jo ingen, der var opmærksomme på, at man blev afhængig, elendig og forvitret. Men misbrugerne i Frederikshavn visnede, blev bumser og døde af det alle sammen på nær Indianer Palle. Og min bror Bjøn-ni, der levede i 30 år på metadon

og ketogan for at blive "ved-ligeholdt". Han tilhørte jo en marginalgruppe, som ingen interesserer sig for. Ingen har gidet undersøge, hvad sådan en medicinering resulterer i over 40 år. Men han var blevet lidt smådement og kom til at smække sig ude på sin altan på anden sal under en snestorm. Han besluttede

● ● ● fortsættes næste side

» Jeg kommer virkelig fra bondeland. Fra en egn, hvor man har 100 forskellige ord for lort, lige som man på Grønland har det for is. I Vendsyssel siger man jo stadigvæk om en langbenet kvinde, at hun har "et højt lortefald".

Allan Olsen

Allan Olsen

► **Født** 18. marts 1956 i Frederikshavn.

► **Først som** 33-årig debuterer han med udgivelsen "Norlan". Det er Polygrams Jens Ove Friis, der henvender sig til ham på opfordring af Johnny Madsen.

► **Han har** udgivet 11 soloalbummer samt en lang række liveudgivelser og plader i Dalton-regi med Johnny Madsen og Lars Lilholt.

Priser

► **2005:** Grammy for "Gæst" samt P4 Prisen.

► **2001:** Grammy for "Onomatopoietik".

► **2000:** Skagen Festivals Hæderspris samt Bjørn Afzelius Prisen.

► **1999:** Grammy for "Sange for Rygere".

► **1997:** Grammy for "Jern" samt DJBFA's Hæderspris og Frederikshavns Kulturpris.

► **1996:** LO's Kulturpris.

► **1993:** Grammy for "Dalton".

www.allanolsen.dk

Allan Tusindord

fortsat fra foregående side

sig for at kravle ned, og det skulle han ikke have gjort, da han var utrolig fummel-fingret. Han drattede ned og brækkede næsten samtlige knogler i kroppen. Han kom sig relativt godt, men fik under indlæggelsen en jordbakterieforgiftning, der tog livet af ham, siger Allan Olsen, der glæder sig over, at han aldrig selv nåede at komme med på stof-vognen.

Stjal brorens hash

Et smil breder sig under solbrillerne. Selv om Allan Olsen indledningsvist sagde, at han ikke ville tale for meget om sin bror, kan han ikke lade være med at samle tråden op med et par anekdoter.

- Min bror var glad for bonsai-træer, utrolig vidende og belæst. Samt meget troende. Derfor var han usædvanligt bibelstærk, og modsat os andre lukkede han altid Jehovas Vidner og mormoner indenfor. Jo flere religiøse sekter, han kunne byde ind i stuen, jo bedre. Han inviterede dem altid tilbage, så de kunne fortsætte diskussionen om tro, fortæller Allan Olsen og ler ved tanken.

Allan Olsen mener, at alle mennesker har én bestemt person, som de higer efter at imponere og dupere. Tørsten efter anerkendelse og accept søgte han hos sin storebror.

- Alt, hvad jeg foretog mig langt op i karrieren, var for at imponere ham. Han endte også med at bifalde min musik og karriere, men der gik ret mange år. Måske fordi jeg stjal hans hash, da jeg var teenager. På sit værelse gemte han kæmpepartier, som jeg skar stykker af og solgte til svenskerne for at tjene penge til bajere. Fordi han var pacifist, kunne han jo kun være rasende på mig, så han ignorerede mig, indtil jeg flyttede hjemmefra, husker Allan Olsen.

Hans fornemmelse er, at der ofte et stærkere bånd mellem brødre end søstre.

- Jeg kan huske fra min opvækst, at jeg mange gange forsvarede min bror og pandede nogen ned, fordi min bror var fredselsker. Vi var totale modsætninger, og mens han var meget yderst begavet i skolen, var jeg fuldstændig håbløs. Men vi havde et tæt bånd, og lige inden han døde, var vi kommet godt i gang med at snakke om, hvorfor Frederikshavn egentlig blev Danmarks narkohovedstad dengang. Det har altid stået lidt uklart for mig, men desværre nåede jeg ikke at få hans forklaring, ærgrer Allan Olsen sig.

Takker Vendsyssel

I perioden, hvor broren var indlagt, tilbragte Allan Olsen langt mere tid i Vendsyssel, end han har gjort, siden han forlod byen for 35 år siden. Det resulterede i en genforelskelse i "modersmålet".

- Noget af det fantastiske

ved dialekten i Nordjylland er jo kønnene. Hvis man går på stranden og ser et menneske på lang afstand, siger man: "Der kommer jet gående". Når man så kan se, om det er en mand eller en kvinde, ændrer man det til "je", hvis det er en mand, eller "jen", hvis det er en kvinde. Til gengæld er en hund altid hankøn, uanset om det er en hunhund. Så man kan sagtens høre folk snakke om, at "huj haj har fåt' hvalp" eller "huj haj hedder Sussi". Når jeg er hjemme hos mine forældre, gennemgår min mor og jeg stadig, hvilket køn forskellige insekter har. Myrer, hvepse og bier er hankøn. Sommerfugle er hunkøn. Jeg har fundet ud af, at alle de onde, der kan stikke eller ødelægge, er hankøn, fortæller Allan Olsen.

På "Jøwt" er fire af sangene ren dialekt. At det overhovedet endte sådan, var ikke planlagt.

- Da vi var kommet ind

» Jeg er bange for papir og computere med tomme ark. På samme måde som jeg frygter biblioteker med alle deres kommaer og bogstaver. Derfor er det ofte en forfærdeligt proces at skrive sange, fordi jeg har i baghovedet, at hvis dét fucker op, har jeg intet andet tilbage.

Allan Olsen

i det helvedesår, hvor min bror døde, var jeg helt konkret meget hos min familie i Vendsyssel, hvilket påvirkede mig mentalt. Jeg traf ikke nogen beslutning om at skrive på dialekt, min fysiske tilstedeværelse deroppe kaldte bare på et grundstof, som min hovedstol er lavet af. Mit udspring og min herkomst. Så selv om det er meget upopulært at skilte med sit ophav, besluttede jeg mig for, at jeg havde den rette alder til at gøre det. Hvis man tager fra Medina, at hun er fra Aabyhøj, eller at Mads Langer er fra Skive, hvad er der så tilbage andet end en tom skal med en falsk historie? Det er i mine øjne en forbrydelse, man ikke må begå. Det kan jo invalidere mennesker, raser Allan Olsen.

Han erkender, at han har begået samme løgn som Medina og Mads Langers pladeselskaber ved tidligt i sin karriere at være meget bevidst om, at han ikke blev noget ved musikken, hvis han var en gemen bonderøv.

- Det går ikke. Dan-

Allan Olsens mor Gerda fanget på brændestablen med trækharmonika. Hun og manden Bent lever begge i bedste velgående og bor stadig i Frederikshavn. Privatfoto

mark er så lille et sprogområde, at hvis man kun er stor fra Skagen til Gudenåen, kan man ikke leve af det. Jeg var tidligt klar over, at jeg også skulle fange dem i hovedstaden, hvis jeg skulle leve af musikken. I en meget lang periode nedtonede jeg derfor det jyske og gik i noget andet toj, end jeg ellers ville have gjort. Derfor slog det mig hjemme i Vendsyssel, at nu var jeg rig nok og gammel nok til at vedkende mig min hjemstavn. Og takke den. Det, man ofte glemmer undervejs i livet, er, at man kun er det, man kommer fra. Man formes som menneske fra fødsel og til, man bliver 18-20 år. Så tror man, at man er skabt til noget større og forlader andegården, hvilket er ren H.C. Andersen, konstaterer Allan Olsen og rækker armene ud for at favne solskinnet i Odense midtby.

Et skævt land

Selv efter en karriere på knap 40 år er eksil-vendelboen ikke vild med at skrive sange. Det er trælsomt, lektieliggende arbejde.

- Jeg er bange for papir og computere med tomme ark. På samme måde som jeg frygter biblioteker med alle deres kommaer og bogstaver. Derfor er det ofte en forfærdelig proces at skrive sange, fordi jeg har i baghovedet, at hvis dét fucker op, har jeg intet andet tilbage. Så kan jeg ikke bruges til noget som helst fornuftigt. Men med disse sange gik det så hurtigt og smertefrit, at jeg næsten har glemt, jeg skrev dem. Men et eller andet sted undervejs besluttede jeg, at jeg ville forfølge dialekten, når jeg nu er så privilegeret at være født med en. Desuden finder jeg ud af, at det er pisset at synge på vendelbomål, der lyder mere som svensk og engelsk end rigdansk. Dansk bonerthed har desværre forhindret mange i at

Sangene dør undervejs

Uanset om man skriver bøger, maler eller laver musik, søger man altid at få skabt en ekstra dimension i sin kunst, mener Allan Olsen, der kalder det et element, man aldrig kan planlægge.

- Når jeg laver musik, laver jeg for det meste plader, selv om jeg drømmer om at lave et album. For der er en kæmpe forskel. Der udkommer konstant plader, der ikke er albummer. Måske 999 ud af 1000. Eksakte eksempler på indiskutable albummer er Neil Youngs "Harvest" og Kim Larsens "Værsgo". Man kan mærke, at kunstneren har søgt efter noget uden at vide, hvad det er. Den kompromiløse jagt ender med at blive noget helt specielt, der kan holde til at blive forandret foran et publikum. Det er den bedste test at udsætte sine sange for, da en god sang kan tale alt, mens en dårlig sang aldrig kan gøres god. Det er størstedelen af musik i dag et bevis på, og selv om man hyrer en smuk forsanger eller finder en fyr som Bieber, så er det stadig en bygning opført på ler. Det holder ikke. Jeg gider ikke spille dårlige sange, så mange af mine sange dør undervejs og bliver aldrig genoplivet, hvilket publikum indimellem mistolker som krukkeri, siger Allan Olsen.

Allan Olsen lytter helst ikke til sine udgivelser, når han har forladt studiet. Han hader at skulle forholde sig til en afsluttet proces, som han alligevel ikke kan ændre.

- Jeg ender altid med at sidde og bande over, hvorfor fanden vi nu ikke gjorde det eller det, og hvorfor det lyder af lort! Hvorfor min stemme er mikset, som den er, og hvorfor det b-stykke er placeret lige dér. Det er tåbeligt og irrelevant at bruge tid på. Når jeg forlader studiet, tilhører musikken publikum. Jeg tillader mig blot at videreudvikle sangene for at kunne bilde mig selv ind, at jeg er "under udvikling". At lytte til sin egen musik er jo noget selvforelsket noget, som slet ikke står mål med den ulækre og selvoptagede måde, vi musikere i virkeligheden dyrker os selv på, konstaterer Allan Olsen.

synge på dialekt, fordi de har frygtet at virke provinsielle. Og der er ikke noget mere provinsielt end et folk, der ikke tør vedstå, at det virkelige er provinsielt, konkluderer Allan Olsen, mens han sipper til en medbragt te fra en rød metaldåse.

Han har efterhånden fået talt sig lige så varm som den dampende te, og da han spørger, om han må forklare årsagen til den provinsielle tankegang i Danmark, er det svært at modstå.

- Det er faktisk meget simpelt. For 400 år siden var vi

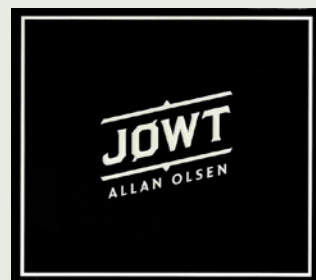
et storrige. Så tabte vi Norge, den vigtigste del af Sverige og Nordtyskland. Da burde nogen have klappet kongen på skulderen og fortalt ham, at kineserne for 5000 år siden fandt ud af, at man skal regere sit land fra midten. Han skulle være taget til trekantsområdet, men allerede dengang var bourgeoisiet og kongehuset så sammenspiet, at man ikke flyttede. Jeg har rejst i hele verden, og i intet land har man placeret hovedstaden så fjernliggende i det yderste hjørne af den yderste ø - hvis man ser bort fra Bornholm. Det har betydet, at vi har fået så skævt et land, at der opstår myter, sagn og dialekter i den anden ende af landet. Mentalt er der meget længere mellem Thyborøn og København, end der er mellem New York og New Orleans. Der er kun 400 kilometer mellem Vestjylland og hovedstaden, men der bor to forskellige racer mennesker, der taler vidt forskellige sprog, konstaterer Allan Olsen.

Et magnetisk sort hul

Hans gode, nordjyske ven Niels Hausgaard er skyld i, at hver gang en sanger nærmer sig noget dialekt, ender vedkommende med at blive sugt ind i et enormt magnetisk sort hul.

- Selv om det er 30 år siden, han droppede dialekten, er det stadig ham, man holdes op imod. Det har vi moret os meget over. Niels advarede mig faktisk mod at skrive på dialekt, da han mente, ingen taler sådan længere. Men det skal jeg da lige love for ikke passer. Nu har jeg spillet 30 koncerter i Vendsyssel på alt fra små kroer til forsamlingshuse. Selv de unge har gemt dialekten lige bag ved tungen. Hold kæft mand, hvor er der stadig dialekt. Forskellen fra sogn til sogn er enorm. Tag

● ● ● fortsættes næste side

"Hai fæk skylli"

Allan Olsen, "Jøwt", 2013

Do kommer sient å
do kommer tille'
Stuer i slawwe'
kommer do ei
Mæ moge' mui å
skjowten krølle'
I sølle tejning å i mai

Ha do tent' dæ
det var tånki'
At a sku heng' i
dæj haer stuel
Å tenk' på ålt det
lie i lywe'
Mens do rejjer ut
å drekker ful'

Hwa i alverden
håer do tjyrr
Hwa i alverden
håer a juer?
A sejr å wenter
hajr å glaner
Som i fowl i e buer

Do ka sæij a er
en træk
Smit' på møngen
som i hui
Do bliyver tossi
najt vi twæres
Så a håller bær
min mui

Do kommer sient
do kommer tille'
No'n tier kommer do
knap nok hjem
Mæ kabere' mui' å
skowten krølle'
Mien tjiep foer allar
mier e klem

● ● ● fortsat fra foregående side

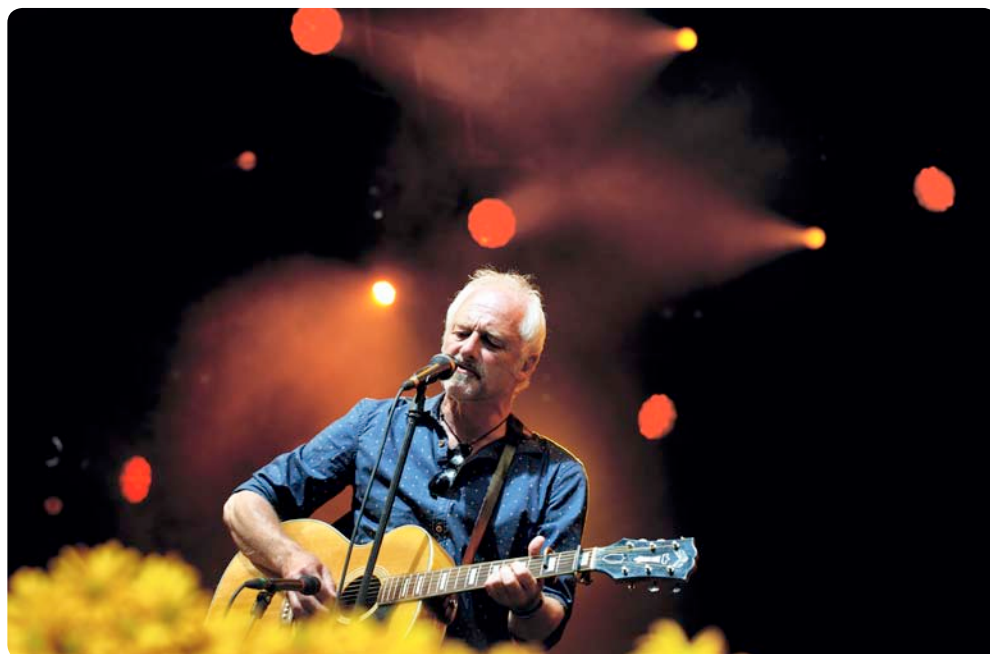
eksempelvis ordet "trork", som på østkysten betyder en overvægtig kvinde, der er irriterende, lugter dårligt og er en smule ubegavet. På vestkysten er ordet overbærende og faktisk en smule positivt, da det beskriver en sød, men en smule dum kvinde. Derfor gælder det som på alle andre sprog om, at man skal kende modtageren. Ordene betyder det, man ved, modtageren lægger i dem, opsummerer Allan Olsen med den belægsretorik, som blandt andet hersker i Dalton-trioens diskussionsklub.

På fortolkningen af "Hjemstavn", som Niels Hausgaard skrev i 1970'erne, slutter en gæsteoptrædende Hausgaard spydigt med at spørge Allan Olsen, om: "han ikke er flyttet væk - og om det ikke var fint nok?"

- Jeg har jo ikke boet i Vendsyssel i 35 år, så når han spørger mig hvorfor, viser det også en side af de forladte yderområder. Det er jo lidt som, hvis man holder fest, og en gæst smutter efter 10 minutter. Man bliver pissesur og anser vedkommende for at være en idiot. Var det ikke fint nok? Det er præcis den mekanisme, der gælder, når mennesker forlader deres hjemstavn, uanset hvor den måtte ligge. Jeg har næsegrus beundring over for de af mine gamle venner, der havde modet til ikke bare at smutte. Måske gennemskuede de noget som 20-årige, som jeg ikke gjorde. Jeg har nu boet 30 år i Aarhus uden at falde til, fordi vi mænd bor der, hvor vores kvinder beslutter. Aalborg var meget mere min by med Jomfru Ane Gade, der er proppet med tant og fjas og fulde mennesker, der vil kneppe eller slås. Det dna er aldrig dårligt for en by. Hvis Aarhus er Edinburgh, er Aalborg Glasgow. Der, hvor man bander og slynger om sig med eder og forbandelser, så det er en sand fornøjelse, siger Allan Olsen.

De første to uger, han boede i Aalborg, gik han rundt med en blok i hånden og skrev udtryk ned som: "at lukke mundlort ud". Det ene saftige og mere fantastiske udtryk efter det andet. Den forkærlighed hænger uløseligt sammen med, at han på "Jøwt" favoriserer Nordjylland og Vendsyssel på en lidt unuanceret måde. Men han er kold som en brøndgravers røv.

- Jeg må skrive lige hvad fanden, der passer mig. Som jeg også understreger i den polemiske sang "De fine kommer sjældent fra Fresse", så er det min sang, mit papir og min blyant. Måske hylder jeg min hjemstavn på en forlojet baggrund, men det er jo min sandhed. Normalt handler popsange ikke om noget så helst, så når jeg nu alligevel skulle have besværet med at skrive dem, kunne de jo lige så godt handle om noget vigtigt. Det undrer mig, at politikere kan slippe af sted med

Det er ikke tid til at hvile på laurbærene for Allan Olsen. En travl sommer og efterår venter med talrige koncerter. Alene på Fyn er der allerede programsat fire. Polfoto

at sige de mest horrible ting fra en talerstol, men hvis en musiker synger det, kan man

nærmest få en injuriersag på halsen. Men jeg er nødt til at være fandenivoldsk og nævne

navne, når jeg synger om dengang, Marianne Jelved kørte hele vejen fra Christi-

Allan Olsen fremhæver sin opvækst i og omkring Frederikshavn som afgørende for sit sangunivers. Han mener, at indbyggerne i det nordligste Jylland var og er indbegrebet af at tilhøre de udstødte og oversete. Privatfoto

» Perioden 1950 til 1970 var jo den mest bekymringsfrie i den vestlige historie, hvor alt kunne lade sig gøre.

Allan Olsen

Når regningen står tilbage

Albummet "Jøwt" rundes af med sangen "Lad min regning stå". Derfor er det oplagt at spørge Allan Olsen, hvad han gerne vil have, der skrives og siges om ham, når han engang har sunget sit sidste vers.

- Hvis jeg lige må indskyde noget først! Jeg er lige fyldt 57, og det allerværste er at fylde år, når det er noget med syv. Altså 37, 47 og 57. Det, der sker, er, at man næsten er ved at nå næste årti, hvilket altid er en meget skræmmende oplevelse. Uanset om man er midt i 40'erne eller 70'erne, er der jo lang tid til næste runde fødselsdag. Hammen falder altid, når man rammer noget med syv, advarer Allan Olsen.

Allan Olsen holder meget af at leve og vil helst ikke stoppe med det. Men hvad der sker med hans eftermæle, går han ikke op i. Og så tilbage til spørgsmålet.

- Det må andre tage sig af. Man skal ikke blive for kålhøgen i forhold til sit billede af sig selv. Hverken når man er her eller er væk. Jeg håber, selv om der ikke er meget, der tyder på det, at jeg har skrevet nogle sange, som kan bruges af andre. Mine sange er jo ikke som Kim Larsens fortolket i et væk, i hvert fald har jeg ikke set nogen afregninger for det. Jeg tror, jeg er for sekterisk og nichéagtig. Hvad andre vil bruge mine sange til, når jeg er væk, må de selv styre. Jeg har en stor samling guitarer og banjoer, som min søn sikkert omsætter til en BMW i mellemstørrelsen. Så det er sgu det, konstaterer Allan Olsen.

en aktiv indsats, siger Allan Olsen, der gennem den efterfølgende turné er blevet overrasket over, hvor bitre mange nordjyder er over at være glemt.

- Nordjyderne bliver jo nærmest diagnosticeret og italesat af central-Danmark, Djøf-Danmark og medie-Danmark. De bliver stigmatiserede og er slet ikke så ligeglade, som jeg troede. Jeg kan se til mine koncerter, at der denne gang kommer et andet publikum, der har rod i dialekt-Vendsyssel og de små samfund. Fra de landsbyer, hvor nogen har besluttet at jævne huse med jorden uden at spørge om lov. Danmark er blevet et vurderingssamfund og et helvede af centraliseret meningsdannelse. Det modsatte af det Danmark, jeg blev født ind i, siger Allan Olsen.

Ringen i interviewet er sluttet. Allan Olsen skal have sig en tiltrængt smøg og når

lige at indskyde, at han først begyndte at ryge som 33-årig, men allerede efter tre dage var oppe på to pakker om dagen.

Hele vejen ud til bilen snakker han om de forfærdelige kørselsforhold i Odense og Danmarks mest forvirrende trafiktafle i Svendborg. Han kaster sig ind på forsædet i Chyrsleren, smider nøglen i låsen, gasser op og glider ud på Vindegade. For første gang i tre timer er der helt stille på Olaf Ryes Gade.

Allan Olsen: Rosenkilde, Midelfart, 26. september, Foderstofflen, Rudme, 3. oktober, Morgenrock, Dexter, Odense, 9. november (udsolgt), Magasinet, Odense, 20. november

Af Simon Stauin
sim@fyens.dk

VIGØ HIGO

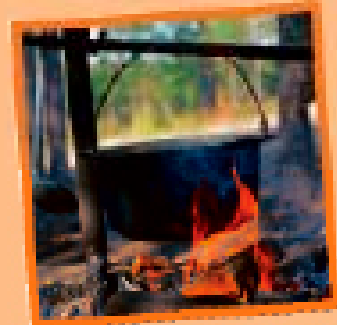
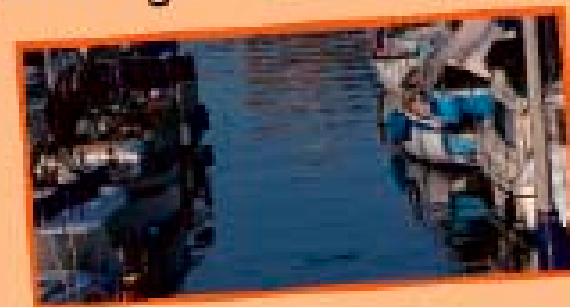
VIGØRHINANDENGODE

VI GØR HINANDEN GODE

Fredag den 24. maj 2013 kl. 16.00
til lørdag den 25. maj 2013 kl. 16.00

Oplev 24 forrygende timer med

- musik
- kunst og kunsthåndværk
- historie
- udstillinger
- fortælling og foredrag
- film
- håndarbejde
- åbent hus
- marked
- workshop
- friluftsliv
- idræt
- kulinariske oplevelser
- erhvervsmesse
- sommerfest
- sundhedsfestival
- og meget mere

Masser af spændende arrangementer i hele Assens Kommune!

Se programmet på www.vigørhinandengode.dk

Udviklet i
Fyn
SAMMEN ER VI STÆRKE

**ASSENS
KOMMUNE**